

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19450/2024
25.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Весне Мاستиловић и Татјане Ђурица, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Сворцан, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Лукић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 985/24 од 14.05.2024. године, у седници одржаној 25.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 985/24 од 14.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 985/24 од 14.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 780/23 од 21.12.2023. године у ставу првом, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав уговор о купопродаји непокретности, куће у Аранђеловцу, у Улици ... број .. ближе описане у изреци првостепене пресуде, па је обавезана ББ из ... као правни следбеник покојне ВВ да дозволи и трпи да се тужилац у евиденцији непокретности коју води Служба за катастар непокретности укњижи као искључиви власник наведене породичне стамбене зграде. У ставу другом изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 185.850,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 985/24 од 14.05.2024. године, у ставу првом одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу П 780/23 од 21.12.2023. године. У ставу другом, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију из свих разлога предвиђених Законом о парничном поступку и захтевала да се о њој одлучи као о изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности на основу одредбе члана 52. Закона о облигационим односима и реституција из ништавог правног посла из члана 104. Закона о облигационим односима. Нижестепени судови су одлучили усвајањем тужбеног захтева. Тужена у ревизији не наводи, а уз ревизију није доставила нити се позвала на пресуде из којих би произлази закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничноправној ствари. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.04.2011. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић